

Wat ben je aan het doen?

Drie mensen vertellen
waar ze mee bezig zijn.

FILOSOFISCH PRACTICUS
MARGIT

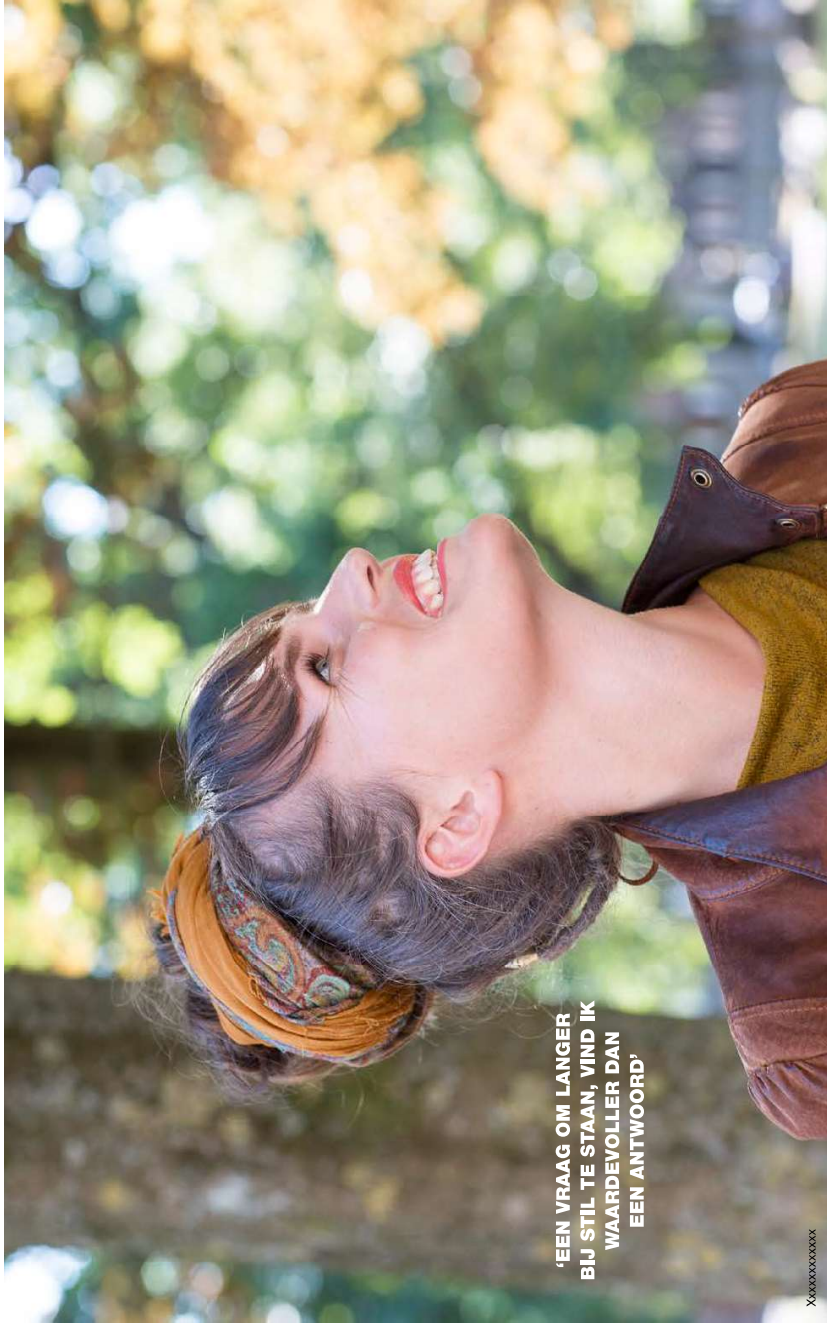

PANNENKOEKENBAKKER
WILLEM

SCHETSTOLK
Inge

'EEN VRAAG OM LANGER
BIJ STIL TE STAAN, VIND IK
WAARDEVOLLER DAN
EEN ANTWOORD'

XXXXXXXXXX

Margit Eelbren Vegter

✦ 29 jaar ✦ Groningen ✦ getrouwd met Cardy,
moeder van Irvin Duran (1) ✦ filosofisch practicus
✦ BedrijfdeWijsheid.nl

Wat ben je aan het doen? "Ik luister vooral. Daar draait het in mijn filosofische praktijk om: zittend op een stoel, in een kamer, in een stad de tijd nemen om stil te staan bij jezelf. Eigenlijk gaan mensen in gesprek met zichzelf. Ik stel alleen vragen terwijl ik 'schoon' luister naar de dilemma's, thema's of levensvragen van de persoon tegenover me."

Wat is 'schoon' luisteren? "Normaal vullen we tijdens gesprekken veel voor anderen in. 'Ik heb het druk' kan voor de een stress betekenen, terwijl het voor mij met een praktisch die pas een jaar bestaat, juist klinkt als iets positiefs. Die inkleuring zet ik tijdens een filosofisch gesprek uit. Ik luister puur naar de taal. Iemand zei bijvoorbeeld: 'Ik wil rust, maar ik wil ook sporen om me goed te voelen'. Even later gebruikte ze het woord 'moeten', dus ik vroeg: 'Wij je sporten of moet je sporten?' Ze wist het niet en vroeg me wat: 'Wat is willen eigenlijk?' Zo komen we tot een slotvraag die ik als een recept meegeef op een briefje. Een vraag om wat langer bij stil te staan, is in mijn ogen waardvoller dan een antwoord."

En is het inderdaad 'druk'? "Ja, hoewel het vaak nog onbekend is, loopt mijn praktijk hartstikke goed. De opleiding tot filosofisch practicus bestaat pas zeven jaar. Het is iets anders dan de wijsheid van oude filosofen, want daar weet ik weinig van. Bij ons draait het om het vragend denken, zonder vooroordelen. Juist nu, in een wereld die bestaat uit meningen, is het voor veel mensen lastig te ontdekken wat ze zelf vinden."

Wilde je altijd al graag een eigen praktijk voor filosofie hebben? "Nee. Ik studeerde geneeskunde, maar merkte tijdens de co-schappen dat ik iets miste. Wat ik écht interessant vond, was dat twee mensen een heel andere betekenis konden geven aan dezelfde ziekte. Wat voor de een het einde van alles was, was voor de ander een uitdaging. We willen, denken, voelen en hebben nu eenmaal een andere kijk op dingen. Het 'beseffmoment' vind ik altijd het mooiste. De persoon tegenover me valt stil of schiet in de lach. 'Er klopt iets niet in wat ik zeg, wat bedoel ik nou precies?' Daar doe ik het voor."

